

Forslag til lov om ændring i lov om den offentlige sygeforsikring. (Om ændret pristalsregulering)

vedtoges enstemmigt med 136 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring i lov om krigsulykkesforsikringsrente til enker efter visse fiskere. (Om ændret pristalsregulering)

vedtoges enstemmigt med 136 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg. (Om ændret pristalsregulering)

vedtoges enstemmigt med 136 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring af lov om statsltskud til anerkendte private seminarier

vedtoges enstemmigt med 137 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændring af lov om husholdningsskoler og husholdningsseminarier m. m.

vedtoges enstemmigt med 137 stemmer; 12 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om totalisatorspil.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 71) findes i tidenden sp. 5468, udvalgets til lægsbetænkning i tillæg B. sp. 1191).

Der var stillet 2 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Erhard Jakobsen: Udvalget har efter anden behandling af lovforslaget modtaget henvendelse fra De danske Brevdueforeninger, som i første omgang var indforstået med, at dette lovforslag ikke tog sigte på brevueforeningernes forhold, idet man dér ikke har haft de økonomiske vanskeligheder, som cykelsporten og hestesporten specielt for de små baners vedkommende har været plaget af. Men brevueforeningerne har dog, bl. a. på grund af, at der nu kommer indskudsboder, som de mener vil konkurrere med brevueforeningerne, ønsket, at vi skulle give lovforslaget en sådan affattelse, at ministeren, hvis ændrede forhold skulle indtræffe for brevueforeningerne, kan give disse foreninger samme vilkår, som der nu gives cykelsporten og hestesporten.

Ministerens har været indforstået med at imødekomme dette ønske og har stillet ændringsforslag herom, som udvalget har tiltrådt.

Endvidere har udvalget fået en henvendelse fra Centralforbundet for Travsport og Traveravl i Danmark, som gerne ønskede ændrede beskatningsformer for de mest almindelige spil, idet man derved mente både at kunne skaffe større indtægter og også at være i stand til at bekæmpe bookmaking. Ministeren har ikke ment, at man på én gang kunne imødekomme alle de ønsker, der har været fremme, men har stillet et ændringsforslag, som gør det muligt for foreningerne selv i højere grad at begunstige spillerne og derigennem søge bookmaking bekæmpet.

[Erhard Jakobsen.]

Begge ændringsforslag er tiltrådt af udvalget, og jeg skal med disse bemærkninger anbefale dem til vedtagelse.

Holger Hansen: Også vi fra venstre tiltræder de ændringsforslag, der foreligger her ved lovforslagets tredje behandling. Jeg skal dog ikke undlade at sige, at jeg har været noget skeptisk med hensyn til ændringsforslag nr. 1, men af praktiske hensyn kan det måske være rimeligt. Jeg er dog særdeles glad for den formulering, vi nåede frem til. Selv om brevdueforeningerne kommer til at investere i nye anlæg m. v., vil størrelsen af de udgifter, disse praktiske anlæg vil komme til at medføre, næppe blive af så stort et omfang som for hestesportens og cykelsportens vedkommende. Det bliver så ministeren, der må skønne, hvilke lempelser der eventuelt skal gives, og hvor store de i givet fald skal være, og det er jeg meget tilfreds med.

Ændringsforslag nr. 2 må vel ses på baggrund af de væsentlige lempelser i afgifterne, der i det hele bliver tale om efter denne lovgivning. Hvis disse lempelser i afgifterne på spillet betyder bedre økonomi — hvad man selvfølgelig må regne med — vil selskaberne ifølge ændringsforslag nr. 2 kunne prøve at føre en præmiepolitik, og det kan jo kun være rigtigt.

Man har, som vi har hørt det udtrykt gentagne gange, ønsket lempelser i afgifterne på plads- og vinderspil. Dette ønske har ministeren ikke ment at kunne imødekomme på nuværende tidspunkt. Nu har selskaberne selv muligheden, og så må vi se, hvordan det vil gå.

Endvidere takker jeg for ministerens tilsagn i tillægsbetænkningen om, at man vil søge at begrænse antallet af indskudsboder; det tror også jeg vil være rigtigt. Når mit parti har tiltrådt ændringsforslagene og vil stemme for lovforslaget her ved tredje behandling, tror jeg, det i højere grad er af hensyn til sporten end af hensyn til spillet.

Jeg vil som sagt anbefale, at man stemmer for lovforslaget.

Axel Sørensen: Til de to stillede ændringsforslag ønsker jeg at knytte et par bemærkninger, fordi jeg ved anden behand-

ling i tinget udtrykte sympati for, at man gav De danske Brevdueforeninger en lempelse i de afgifter, de betaler statskassen af deres totalisatorspil. Brevdueforeningerne yder af deres overskud så store beløb til velgørende formål af social karakter, at det efter mit partis mening begrundes en lempelse i deres totalisatorafgift på linje med, hvad tilfældet er for heste- og cykelsporten. Dertil kommer, at brevdueforeningerne belastes dels af almindelige udgiftsstigninger, dels af ekstraordinære forhold, fordi et par af deres store bonpladser ikke kan bevares, da grundejerne vil gøre brug af grundene. Det betyder store investeringer i nye bonsalgssteder og parkeringspladser. Derfor har den højtærede finansminister stillet ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 2 angår travbanerne og betyder en imødekommenhed over for pladsspil, og denne imødekommenhed vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke den højtærede minister for. Jeg forstår godt, at finansministeren har et ansvar over for statskassen, og at han vil se, hvordan de foreslåede ændringer virker, inden han foretager videregående ændringer; det finder jeg er rimeligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de to ændringsforslag til vedtagelse.

Grøndahl: Vi kan støtte begge ændringsforslag, det første fordi det er rimeligt, og det andet har vi jo selv talt for ved de foregående behandlinger af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Erhard Jakobsen: I den folketingssamling, der nu er ved at være afsluttet, har man sådan haft indtrykket af, at den ene halvdel af de lovforslag, der er gennemført, efter nogles mening er blevet jasket igennem, og den anden halvdel har andre ikke ønsket at forhandle om i tilstrækkelig grad. Her er imidlertid et lovforslag, som hverken er

[Erhard Jakobsen.]

jasket igennem eller ikke har været genstand for en indgående forhandling. Det, jeg som en slags sportsmand gerne vil sige ved denne lejlighed, er følgende: jeg tror, at det i sportskredse vil vække glædelig opmærksomhed, at der såvel i den højtærede finansministers oplæg som i de forskellige ordføreres stillingtagen til denne sag har ligget dette, at man har opfattet, at lovforslaget rummer mere end noget med spil; det er en gestus over for danske sportsgrene, som man udefra har været glad for at iagttage. Jeg er glad for, at vi i dag kan vedtage dette lovforslag.

Ninn-Hansen: Det flertal i min gruppe, der ikke kunne støtte lovforslagets bestemmelse om indskudsboder, må selvfølgelig beklage, at dette gennemføres ved denne lovgivning. Jeg gør i den anledning opmærksom på, at det jo kun drejer sig om en bemyndigelse for den højtærede finansminister til at tillade et sådant spil; man kan altså lade være. Jeg forstår, at cykelsporten ikke vil anvende indskudsboder, hvilket jeg synes er glædeligt. Jeg håber også, at hestesporten ved nærmere eftertanke vil undlade at anvende indskudsboder. De får jo nu den afgiftslettelse, måske ikke så stor som de selv ønsker, men en lettelse, som dog kan give dem en fordel ved løsningen af de opgaver, de har. Jeg synes, der er så meget uafklaret med hensyn til indskudsboderne og den fare, der er for bookmakeri, at der kan være god grund for selskaberne til at afholde sig fra at sætte dette nye spil i gang.

Min gruppe kan i øvrigt her ved tredje behandling stemme for lovforslaget, og vi gør det — når vi ser bort fra indskudsboderne — med glæde. Vi gør det med glæde, fordi de afgiftsnedsettelse, der her er tale om, bevirker støtte til hesteavl; igennem den mulighed, der gives for oprettelse af væddeløbsbaner, kan man fortsætte arbejdet til fremme af hesteavl, og lovforslagets afgiftsnedsettelse betyder jo også for cykelsporten bedre økonomiske muligheder, som

er tiltrængt. Med de store internationale traditioner, der knytter sig til dansk cykelsport, er det jo kun glædeligt, hvis cykelsporten herigennem får mulighed for at fortsætte i disse gode baner.

Det er også mit indtryk, at ledelsen inden for cykelsporten, både Dansk Bicycle Clubs ledelse og Landevejsunionens ledelse, helt igennem har forståelsen for den idrætslige betydning, der ligger i at få mange unge ind i cykelsporten.

Min gruppe kan altså anbefale at stemme for lovforslaget. Jeg vil gerne tilføje, at det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen har jo ganske ret, når han siger, at der er gjort et grundigt arbejde med dette lovforslag. Jeg skal da også gerne sige, at jeg finder også dette lovforslag vigtigt, men det burde jo ikke forhindre, at man i forbindelse med andre lovforslag, der også kan anses for vigtige, tog de samme hensyn, som der er taget her.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg føler trang til at takke udvalget for den enstemmige indstilling vedrørende dette lovforslag, men jeg kan vel også føje en tak til for godt samarbejde. Det har jo udfoldet sig også mellem anden behandling og tredje behandling.

Må jeg i anledning af det ærede medlem hr. Ninn-Hansens bemærkninger sige, at det er jo rigtigt, at lovforslaget giver en bemyndigelse til at tillade indskudsboder, men efter hele sagens forhistorie er det min agt, såfremt selskaberne ønsker at anvende indskudsboder og de metoder, man vil betjene sig af, kan anses for forsvarlige, at tillade sådanne boder. Hvis ikke det var meningen, havde det ikke haft nogen hensigt at fremsætte dette forslag, ej heller at vedtage lovforslaget i den foreliggende form. Jeg synes, at dette skal siges, for at der ikke skal være nogen som helst tvivl på dette punkt.

Må jeg så sige til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, når det ærede medlem sammenligner dette lovforslags behandling med

[Finansministeren.]

behandlingen af andre lovforslag, at det resultat, vi er nået til her, kan jo bero på, at der har været gensidig forhandlingsvilje.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 140 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i beværterloven.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 56) findes i tidenden sp. 5513, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1195).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Weikop: Det kan naturligvis ikke undgås, at man ikke altid kan overse, hvilke virkninger et lovforslag vil få, når loven føres ud i livet, og da der i hvert fald for mit vedkommende, som jeg gav udtryk for ved anden behandling, var tvivl om praktiseringen af den dispensationsbeføjelse, der gives handelsministeren derved, at han i særlige tilfælde kan tillade at drive beværternæring i forbindelse med anden næring, var det vel også ganske naturligt, at man i udvalget søgte at tilvejebringe nogen klarhed over, hvorledes den højtærede handelsminister agter at benytte den nye dispensationsbestemmelse i lovens § 11.

For mig at se havde det været ret naturligt, om handelsministeren kun kunne give dispensation, dersom den lokale bevillingsmyndighed, sådan som det i øvrigt er foreskrevet andre steder i beværterloven, anbefalede en dispensation. Med andre ord: hvis de lokale og kommunale myndigheder anbefalede, så kunne ministeren give dispensation eller afslag, men han var afskåret fra at dispensere, hvis de lokale myndigheder ikke kunne anbefale dispensation. Desværre, må jeg sige, var den højtærede

handelsminister betænkelig ved en sådan bestemmelse, fordi han frygtede, at der da ville blive tale om en vis uensartet bedømmelse. Jeg skal naturligvis ikke bestride, at det kan være tilfældet; men når man slet ikke nærer nogen ængstelse for at lade de kommunale myndigheder og deres bevillingsnævn tildele beværterbevillinger — bedømmelsen kan selvsagt ikke være ensartet over hele landet — har jeg noget vanskeligt ved at forstå handelsministerens betænkelighed her, også fordi en dispensation i sig selv altid indebærer en vis forskelsbehandling. Jeg for mit vedkommende nærer altså større tillid til de kommunale myndigheder, end den højtærede handelsminister gør. Imidlertid er der nu i tillægsbetænkningen givet visse retningslinjer for handelsministerens adgang til at dispensere, og under de omstændigheder — som der også står i tillægsbetænkningen — har vi også tiltrådt dispensationsbeføjelsen i § 11.

For at der nu ikke senere skal opstå tvivl, vil jeg gerne, hvilket i øvrigt ikke kan forekomme overraskende, bede den højtærede handelsminister bekræfte to efter min mening ret væsentlige ting; jeg forstår, at den højtærede handelsminister ikke kan være til stede i dag, men jeg kan måske få det bekræftet på anden måde.

Det ene, jeg gerne ser bekræftet, er, at de dispensationer, der tager sigte på at forene butik- og værkstedsnæring med beværternæring, kun tænkes givet til bestående virksomheder, og hvor det af særlige grunde anses for ønskeligt at bevare den pågældende virksomhed.

Det andet, jeg beder om bekræftelse af, er, at der ikke bliver givet dispensation til en forening af handel med stærke drikke og beværternæring; dette må vel udledes af tillægsbetænkningens ord om, at der må lægges ædruelighedsmæssige betragtninger til grund.

Jeg må vel stort set gå ud fra, at handelsministeren er enig i, at dispensationsbeføjelsen ikke skal bruges som løftestang for nye virksomheder til at forene beværteradkomst med anden næring, men at den kun vil finde anvendelse, hvor en åbenbar urimelighed kan foreligge som den, der har givet handelsministeren anledning til at foreslå den nye dispensationsbeføjelse. Jeg håber, at jeg ved denne lejlighed, hvor lovforslaget